

Oponentní posudek diplomové práce

FA ČVUT, letní semestr 2017/2018

Název práce: Komunitní centrum pro seniory Cheb

Autor práce: Bc. Kristýna Rajdlová

Vedoucí práce: Ing. arch. Boris Redčenkov

Oponent práce: Ing. arch. MgA. Alena Korandová

Zadáním diplomové práce byl návrh řešení bydlení, péče a aktivního života seniorů v Chebu a jejich zapojení do každodenního života ve městě.

Volba pozemku byla součástí diplomové práce. Rozhodnutí nevybrat mezi dvěma nabízenými pozemky na okraji města, ale zvolit tento pozemek ve vnitrobloku v centru pro daný účel hodnotím výborně. Klienti komunitního centra pravděpodobně nebudou řídit auto, objekt nebude generovat mnoho dopravy a poloha je vhodná jak pro ubytované, tak pro docházející seniory. Zároveň by stavba vrátila život a naplnění do vnitrobloku, který je po asanaci už víc než padesát let prázdný. Přítomnost komunitního centra by v neposlední řadě měla pozitivní vliv i samotné centrum města, které by obohatila a oživila.

Součástí práce bylo i **stanovení stavebního programu**. Rozhodnutí diplomantky doplnit zvoleným způsobem stávající strukturu sociálních služeb v Chebu hodnotím velmi pozitivně. Kombinace týdenního stacionáře, denního stacionáře, tělocvičny, zahrady, knihovny a zejména velké klubovny otevřené komukoliv je originální a myslím, že dobře vyvážená. Tato kombinace funkcí, jejich vzájemné prolínání a zvolené umístění stavby v rámci města by mohly mít značný pozitivní synergický efekt na místní komunitu.

Hmotový koncept návrhu hodnotím pozitivně. Konkrétně respektování plochy někdejšího židovského hřbitova a její projevení ve formě zahrady. Výškové oddělení této zahrady, které umožní skrytí společenského prostoru a zázemí centra pod povrch. A doplnění prostoru bloku „domečky“ s jednotlivými funkcemi v citlivé hmotové kompozici.

K **řešení vnitrobloku** okolo komunitního centra mám několik subjektivních připomínek. Pokud z polosoukromého vnitrobloku vzniká vytvořením nových průchodů téměř veřejný prostor, vadí mi, že kdokoli může přijít až k oknům týdenního stacionáře. Být tu ubytovaná, necítím se v dostatečném soukromí, ráda bych byla třeba za plotem, nebo výš nad zemí. Také mi vadí, že zahrada centra je pozorovatelná kýmkoli z veřejné horní úrovně vnitrobloku, čímž se dostávají senioři do slabé a méně komfortní pozice oproti pozorovatelům, neboť sami na horní úroveň jednoduše nemohou. Stísnuje mě také slepý úsek v severní části vnitrobloku, který bych buď zprůchoďnila, vybavila nějakou náplní, nebo vymezila jako polosoukromý prostor, o který se někdo konkrétní stará jako o prostor pro sebe. Mám i jednu objektivní připomínku, totiž že stávající parkovací místa, garáže a kontejnerová stání ve vnitrobloku jsou zrušeny bez náhrady. Myslím, že by návrh měl obsahovat řešení, jak je nahradit.

Dispozice jsou řešeny v zásadě logicky a přiměřeně. Obsahují několik méně obvyklých, či až nově vynalezených prvků, které by, myslím dobře plnily daný účel.

Například kontinuální společný prostor okolo zahrady, jakýsi ambit. Prolíná se v něm mnoho funkcí, což by u jiné stavby mohlo být nežádoucí, ale tomto v případě znamená obohacení. Obecně by třeba bylo vhodné vytvořit kratší cestu pro zásobování kuchyně a prádelny, nebo pro nově příchozího obyvatele stacionáře; v navržené konstelaci ale přinese pohyb zásobovacího vozíku či nového seniora oživení společenského prostoru a jeho dlouhá cesta je pro okolo sedící pozorovatele osvěžující. Osobně bych však prostorově více oddělila promítací sál, počítačovou učebnu a stůl pro workshopy, aby se v nich probíhající aktivity navzájem nerušily.

Inovativním dispozičním prvkem je společná self-service kuchyně. Nevím, jak konkrétně by nakonec fungovala a její detailní uspořádání by bylo dobré ještě vyladit, ale věřím, že tudy vede smysluplná cesta. Stejně tak rozmístění velkého počtu toalet v rámci objektu je z mého pohledu dobré řešení.

V týdenním stacionáři má každý svůj pokoj, a chodby horních pater stacionáře jsou řešené jako obývací pokoje. Toto odstupňování intimity, kdy dalším stupněm je pak společenský prostor v přízemí, zaručuje příjemné podmínky pro klienty téměř každé povahy.

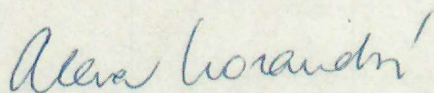
K dispozicím mám několik připomínek, opět spíš subjektivních:

- Dílna nemá okna, což je škoda nejen pro ty, co by mohli být v dílně před oknem, ale i pro ty venku za oknem.
- Odpočinková místnost v denním stacionáři je také bez oken a navíc vedle strojovny vzduchotechniky! Je třeba vzít v potaz, že někteří senioři ještě slyší a jiní se moc rádi dívají z okna. To byla nadsázka, ale osobně bych umístila odpočinkovou místnost mezi počítačovou učebnu a místo pro workshopy. A s krásným oknem.
- WC pro zaměstnance bych umístila i v opačné části komplexu poblíž pečovatelek.
- Je škoda, že výtah v tělocvičně nevede až na galerii.
- Instalační jádra mi připadají velká a vzduchotechnické jednotky od nich daleko. V týdenním stacionáři by jádra měla větší smysl mezi koupelnami.
- Pokud mají prostory pod střechou sloužit ke skladování nebo jako archiv, navrhla bych pro ně lepší přístup a případně i okna.

Pokud jde o **konstrukční a materiálové řešení**, myslím, že by zde byly přiměřenější klasické krovy a zděné nadzemní stěny namísto železobetonových střešních skořepin a stěnových konstrukcí. Tedy řešení levnější, stavebně jednodušší a pocitově bližší cílové skupině uživatelů. Stejně tak obklady šablonami bych použila spíš tam, kde mají funkční smysl. Mám je asociované se stavbami bičovanými počasím, v horách nebo na pobřeží Severního moře. Chápu sjednocující estetický záměr autorky a výsledek se mi líbí, ale na dané místo pro daný účel bych se nebála zvolit naprosto obyčejné materiálové řešení, srozumitelné uživatelům stavby i jejím investorům. Myslím, že silný dopad navrženého zařízení by tím neutrpěl.

Na závěr bych chtěla ještě pochválit čisté a profesionální zpracování portfolia diplomního projektu.

Přes několik mých připomínek a jiných pohledů na věc v projektu neshledávám závažné chyby či opomenutí. Návrh prokázal komplexní, kvalifikovaný, odvážný a kreativní přístup autorky. Doporučuji udělení absolutoria. Práci navrhuji ohodnotit klasifikačním stupněm B.

Alena Korandová, 10. 6. 2018